

1895-01-13

AFSENDER

Erik Theodor Werenskiold

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Sandviken

Arkivplacering:
Mappe 22 nr. 61

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

13 / 95. Sandem

Kære Joachim Skovgaard !

Det har taget nogen tid for sig
som til Kristiania og jeg sat i et
no. af Dagbladet, hvor min artikel stod.

Nu skal jeg sige dig at der er en ordent-
lig trykfejl i den artikel, som du nok
nu se, når du læser uforbig, der kan du
have set, og taget for dårlig stil. Det er
henimod artiklens slutning, hvor jeg
talte om den anmødelse af de gamle
kompositionskunst og dekorative virkning.

Så skal du: "Han har skabt en ny -
nøvel, så meget bedre" - -

Dette hed i mit manuskript: havde
han skabt en ny - nøvel o. s. v.

Det er på min side bare på den indvæn-
dige, jeg hørte prætorer med vildest,
nemlig at det lignede forment de gamle
Italiener. Disse har jeg ikke set i så
stor udstrækning at jeg har nogen særlig
sikker mening derom, men bare jeg så

blevort, føle sig at nagsammest in-
tation var her inde tale om. Det har sig
nu heller aldrig mistenket sig for heller.

Så var det Trykfeilen ja. Du vent
naturligvis at sig skal have været der
i et seer minner, men der ligger
du fejl. Sig har inde sigt M - lidt
på grund af slaphed, lidt-fordi det
lader anse sig om en dag og slumme
den anden, så ingen kunne hvad
virkelig græder. Og så endelig at en
grund til: sig ved at sig inde synes
at de har skabt nogen sig sig eller
sig decoration virkning inden i den vilde,
men sig tror sig vil sig noget andet
om sine tegnige til Troestens og
sin Keramik, som sig dog inde har
seet til Træskib. Der tror sig de
er stærke nye elementer. Så blev
M så meget at skrive, og da sig inde
er proportionist, så lod sig at skrive.
Men sig sig en ^{uforsikret} ~~træskib~~ i sinne
virkning i det blad, sig sender sig.

Udvarer du lige om min kritik glæder
mig, og når du forstår ^{at jeg synes} ~~at jeg synes~~ udtrykket
~~forandret i den sætning at~~ at "feil kan
gives med metiskab" forandret til "feil
kan gives kunstnerisk, så kan det nok
forandret kan ret i det. Jeg eller nemlig
fuldstændig sin anseelse om at lyset
må var med i kunsten. Men jeg mener
også vilers at når man er varom for sit
emne, så får der end feil en anden
karakter - det blir ind den dygtige færd,
~~men~~ som giver en indtryk af at kunsten
har mistet tråden - men ja, det er vistnok
at, du også mener, når du siger at du
med fuld bevidsthed om din fejl går
lige på målet. ~~Den~~ Billert får altså
en sløbning; hvilket jeg synes er en skæb-
ning af stor vigtighed. Jeg sætter forøvrig dyg-
tigheden - at at kunne meget, umådelig
høit i al kunst; og jeg tror at bare bare
på en misforstået at mange der siges
til den. Dygtighed må ind forveksles med retning,
og man må ^{ikke} forveksle på dygtighed alene ind
kan skaffe kunst. ~~men~~ ~~men~~ når en ~~den~~
maler er meget dygtig uden tilsvarende følelse

da blev vi rasede på dygtigheden, som
naturligvis vilde have - og det er jo dog
mændens manglende på virkelig kunstner begre-
nelse som irriter os. Dette er mit udtryk
at sige, når jeg tænker nærmere efter, især
til dig. Men her har af og til druset
op en lær om dygtighedens skæbne, og
og der har jeg altid opgjort med, i
nogle måder har i alle fald ikke for
megt af den - af dygtigheden, men af

Skreding af Krogh har for i øjeblikket
en udstilling hos Blomqvist. Skreding
har meget vakkert pasteller og spiser meget
lyse, hvilket kommer til nytte for ham
nå, men han var her i juleen, men
dog også alle og til Egge for at til-
bringe resten af vinteren der. Han finder
jo dogge overflødig stof for sin lyriske
evne, og nyheden i motiverne giver ham
beholdning. sin synlig - han afslæpper ganske
den fine part af sig selv, og da er
han - vitterlig upå, - men ofte svært god.

Jeg males portræt af Eilif, ligesom det har
været, og er snart færdig. Jeg tror han er ud
som den stolte forfatteren, som han i sin
Religøse er. Forøvrigt ligger jeg illustrationer
til "familien på Gilje" af Jonas Lie, men

har sendt en reise til Italien
for - en maaske - og sendt et
stort - portrait, som jeg absolut vil spør-
- må på tegning & kunst & morsk, ~~og~~
man ofte kan se at male, så
skinner de at jeg har travelt! Jeg
glemmer end at fortælle at jeg samtidig
skal bygge hus. Jeg må have atelier
og da jeg vil være udsat for byen, må
jeg bygge selv; ~~men~~ hvedes for jeg er
mand til at bygge for mig selv at
for ham et portrait af min hustru
eller en anden af hans yndelige familier.

Eilif har malet godt især; det
er ~~en fortælling~~ af den art, som de
Kamre har lagt mærke til hos Eilif,
stemningsbilleder med måne, sol, sommer-
aften, grønt i grønt med noget blåt
i. Det er noget han har været inde på
helt siden sin München-tid, og jeg er is
på et øjeblik af det som ligger dybt
i hans natur, som kommer frem i det.
Hans sidste billeder & også de sidste. Kun
figurer & lidt stat. De sidste nemlig en
my dame ved kanten af en mark-vej,

SKOVGAARD-MUSEET
Maj 1903 Nr. 61 B

som sine indre længe en ago; i mellem-
= grunden mørke træ og stenet terrain,
længst ud søen. ~~hans~~

Had der der gives af demt her
og inde at; Højværelse og at han
har læst et stort udsnit af historien;
at fortælle dem af Midgaardsmen. Han
er umiddelbart stolt af at, og sig selv han
har grinet til at, men i sig selv rækker
hans ham, når han møder nogen mere.

Når de hørte af den Skrivning har brændt
sig så stærkt? Den er: Paris; men i det
og varmere sig foran kaminen, og at tog
fat: hendes naturlige, og hun måtte lide
træt over gangen og ind til en anden
mørk dør, som for at på sluttet at.
Hvordan forholdet er mellem Skrivning og
hendes ind sig selv; her har det været meget
iveien, men at må de inde tale videre
om. Kan de at gøre sig ige.

Hj har den første mig om den Træ-
-til-illustration i det gale. Der er
har i det til: plads der er, og her taler
stadig om ^{af}lysning - men politiske
slags alt. Og en foler er en mere tryk
for et mindre overfald til sammen. De
skal høre en ved en Krigsmæssig drinde.
Det er ~~ikke~~ kan de sig en vakt og den
uden ind ad den her sig. Den er den